

[Erhard Jakobsen]

jeg tror, borgmesteren har sagt 3 eller 4 gange: det skal vi da nok klare. Kan Københavns kommune vanskeligt klare det, fordi folketinget har forkludret det, så skylder folketinget og regeringen Københavns kommune nogle penge for at hjælpe til, og det tror jeg et flertal vil være med til at bevilge. Men det kan aldrig blive dette folketings opgave at løse individuelle og sociale problemer i det, der hedder Christiania. Det er Københavns kommunes ret, og jeg tvivler ikke om, at Københavns kommune vil sætte en ære i at gøre det selv og ikke vil bede folketinget om hjælp. Det vil også blot forkludre sagen yderligere.

Folketingets problem hedder ikke Christiania. Det hedder Bådsmadsstrædes kaserne. Det er en skamplet på forsvarsministeriet og dette høje ting, at vi år efter år lader en ulovligt beboet bygning blive liggende. År efter år. Det kan ingen privat ejer tillade sig. Ingen private ejere ville få lov til at lade en bygning ligge med ulovlig beboelse, sådan som staten har gjort det. Det er folketingets problem. Men det, der hedder Christiania, er intet som helst problem for folketinget; ikke ud over at det er vores pligt som medlemmer at påtale de ulovligheder, der bliver begået. Jeg nævnte forleden dag en række eksempler fra Frøstruplejren. De ligner hinanden, og det er naturligt, for det er de samme politiske kræfter, der står bagved og trækker i trådene begge steder. De har et klart politisk formål: de vil undergrave vort retssystem, de vil undergrave befolkningens normale trang til at gøre det, som myndighederne nu engang lovligt har påbudt dem at gøre.

Man har sandelig lavet initiativer i Christiania, det skal jeg love for. Jeg kender en række; jeg husker, da julemandshæren marcherede ind i københavnske stormagasiner og begyndte at være god ved børnene ved gratis at uddele de stjålne varer til alle, der var der. Det er en strålende aktion at lave. Det er en udfordring, som hr. Tastesen kalder det. En anden udfordring var deres beskidte optræden i forbindelse med Rebildfesten, hvor de var ved at gøre en stor national og international begivenhed til en – om ikke en katastrofe så i hvert fald en skandale. Det er rigtignok en menneskelig udfordring, vi har fået dér. Den skal vi da sige tak for her i folketinget. Hvor er det skammeligt, at vi ikke påskønner disse udmærkede kræfter, der

arbejder for os. Nej, det er på tide, at man får sat de folk på plads.

Jeg skal også lige nævne den støtte, man har. Hr. Palle Simonsen var så venlig at læse noget for os, som han måske troede var lidt af en hemmelighed. Det er det sandelig ikke. Det medium, som hr. Palle Simonsen er med til at bestyre i radiatorådet, har medansvar for, at dette er en offentligt kendt ting, idet radioens program, der hedder Kvartifem, bragte en dramatisk gengivelse af alt det, som hr. Palle Simonsen læste op for et øjeblik siden, plus noget mere. Det er Danmarks Radios bidrag til at fremme konfrontationen, akkurat som det var Danmarks Radio, der i sin tid startede Verdensbankurolighederne, ved at man i forvejen lavede en reportage, der nøje beskrev, hvordan det skulle foregå. Man tør sige, Christiania har fået støtte. Christiania har fået støtte af alle de såkaldt moderne skribenter, alle dem, der fylder vore ugeblade, ikke mindst de borgerligt prægede ugeblade. Christiania er blevet støttet af Danmarks Radio, som intet andet er blevet støttet af Danmarks Radio. Alt sammen med det formål at være med til at undergrave vort demokrati. Ikke det kapitalistiske system, for det har intet med sådan nogle narrestreger at gøre. Nej, det er vort demokrati og i væsentlig grad retssikkerheden og retsfølelsen.

Derfor konfrontation. All right, den er der ingen der ønsker, det ved enhver herinde. Men vi skal da ikke være bange for den, for så har vi tabt slaget. Hvis vi tillader den ene ting efter den anden, fordi vi er bange for konfrontation, ja men så har vi tabt det hele, så er der intet, vi mere kan lave. Hvem skal vi konfronteres med næst? Hvor bliver det næste udspil? Skal vi så også give efter dér? Hvad gør de lokale myndigheder, der f. eks. i Frøstruplejren burde have skredet ind for længst? De undgår konfrontation. Alle undgår konfrontation. Det er nemmest at holde sin mund. Det er det, der er dødsensfarligt for demokratiet. Det er her, vi skal sætte ind.

Der tales meget om parlamentslede, og det er overdrevent. Den er ikke større, end den har været før, og den er ikke mere begrundet, end den har været før. De folk, der taler så meget om parlamentslede, styrter hen til valgurnerne og stemmer, den dag der er valg, og viser dermed, at de har ikke parlamentslede. De vil bare gerne have valgt nogle andre; det får de så også, og næste gang så vælger